

Учіте ся брати мои,
Думайте читайте

И чужому научайтесь
Своего не цурайтесь,

СВОБОДА

„Въ своей
хатѣ
своя правда“

И сила
и воля“
Шевченко.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“.

Число 2

ДЖЕРСИ СІТІ. Н. Д. Середа 16-го Января 1895.

ГОДЪ III

УВАГА

Звертаемо увагу, що слѣдуючі числа „Свободы“ вышлемо только тѣмъ читателямъ, котрі сейчасъ пошлють свою заглѣлость ще за минувшій рокъ и на сей.

НЕ ЗРОЗУМѢЛИ НАСЪ!

Кождый розумный и дбаль господар коли выйде орати на свою ниву, першимъ его старанемъ есть: щобъ ниву переорати, вычистити ать камѣня ать непотребного буряну и кривочого ся подъ скибу буйного перню. Слѣбъ не доложивъ своего старана и працѣ доочищения своего загону, тодѣ даремна вся его работа — и справдѣ. Наколибъ онъ посявъ зерно на не обробленой нивѣ, тодѣ немавъ бы жадного хосна и пожитку, только въ часѣ жнивѣ буйно выгнали-бъ ся на его нивѣ бодаки и не потребна хопта и хвастъ.

Чи не правда дорогій читателѣ „Свободы“? Безперечно скажете все, что сему правда и что треба уперши ниву вычистити а такъ опосля на добре оброблену ролѣ сѣяти благодатне зерно, щобъ оно за божимъ благословеніемъ выдало стократный плѣдъ!

И мы, выдаючи нашу „Свободу“ пошлы за прикладомъ старого, досвѣдченого господара рѣльника.

Насампередъ купили мы плугъ, то есть: руску друкарню, и вышлы орати на американско-руску ниву, котра до сихъ поръ обложено лежала зароснута бодаками камѣнемъ, и пышою непотребною хоптою. Мы хотѣли такъ сей часъ сѣяти зерно правды волѣ и просвѣты для руского народа въ Америцѣ але по выданю першого и другого числа „Свободы“, мы прійшли до познана що такъ бути не може и на дармо наша праця и выдатки, наколи не постараетъ ся не очистити американско-руску ниву одъ камѣня, бо-

даковъ и непотребного хвасту. Прывзавши Всеомогуча-Бога на помѣчь, положили мы руки на плугъ и оремо нашъ зароснутый перолазъ.

Наша орка була трудна и мозольна. Треба було богато терпеливости и постоянности. Земля тверда, камениста не хотѣла поддати ся плугу и що скиба, ломило ся чересло. Хотяй потѣ краплистый падавъ изъ нашего чола, хотяй повѣло но йшла наша работа, но все такъ мы очистили руску американску ниву, хоть ще не цѣлковито. Темнота народа, его легковѣрность дати ся обмановати розмаштымъ ложнымъ пророкамъ, здирство и ненасытность гроша некоторыхъ долларовыхъ мисіонеровъ вештающихъ ся днесъ мѣжъ рускимъ рабочимъ народомъ — то было камѣня и непотребный бодакъ подѣ котрымъ нацѣ плугъ ломивъ ся.

Подѣ часъ нашей орки то есть: накопи мы орали и всяке непотребне бадля ломити и геть выкидали зъ нашего поля, пивши ся не прошеніи миротворцѣ, котрі начали наче остро критиковати и на насъ сердили ся що мы мѣжъ русинами въ Америцѣ сѣємо незгоду и робимо революцію.

Мы на се черезъ довгий часъ мовчали и терпѣли а свое такъ все робили. Выбѣняли насъ за смертельный грѣхъ и небомъ не простимый, що мы на падаемо на честь и славу де-котрыхъ духовныхъ отцѣвъ. Але днесъ наша совѣсть чиста и спокойне, бо самъ народъ рускій въ америцѣ переконавъ ся що мы правду голосили и правду писали.

А теперь наша американска руска нива троха пареорана и народъ американско-рускій прійшовъ свѣдомости, самопознания и готовъ прійняти зерно правды въ свое сердце, тодѣ мы, неуважаючи на жадный посторонний разговореніи и гнѣвъ смѣло друкуемо дальше нашу „Свободу“ пошла ясной, зрозумѣлой программы або пляму. Одъ нового року будемо старати ся дава-

ти здорову хосенну и душевну поживу нашимъ читателямъ. Будемо всема силами трудити ся щобъ рускій народъ въ Америцѣ знавъ якъ то насвѣтити жити и добрежити и небути всегда навозомъ плодотворнымъ на чужой загонорѣ и для чужого пожитку. Справдѣ наша праця, до котрой мы забираемъ ся, есть тяжка и трудна. Але Богъ и рускій люде намъ помогутъ особливо нынѣ де уже богато „Свобода“ зробила собѣ добрыхъ знакомыхъ котрі не дадутъ ей загинути.

Сли въ минувшомъ роцѣ появляли ся остро слова правды, за котрі не оденъ може и потѣвѣвъ ся то мы сѣмъ заявляемо же мы были змушени такъ дѣлати и обовязкомъ нашимъ було перше обробити ниву, оттакъ сѣяти зерно освѣты и науки. Въ семъ роцѣ „Свобода“ не буде уже больше займатися личными справами и всяки дописи нападливый пріняти до друку не будутъ.

Наша програма сегодочна есть: просвѣщати рускій народъ и вчати добру.

Партійность уже больше не мати-ме мѣсяца у нашей редакціи.

Теперь думаемо що нашъ дорогій родимцѣ насъ зрозумѣли и нашу програму програму похвалять и що больше, прійдутъ намъ на помѣчь тѣмъ що кождый пошле предплату за „Свободу“ въ семъ роцѣ. Мы зъ нашей стороны будемо докладати всякого старана, щобъ нашъ поважаний читателѣ булѣ задоволеный.

Сегодочна „Свобода“ буде дуже интересна и зацікавить, навчить не одного, бо мы постарали ся о те что намъ ученый русины патриоты будутъ писати свои цѣнный статии до „Свободы“!

Нашъ духовный отцѣ тутъ въ Америцѣ также заявили свою готовность помѣщати свои дописи, за що уже и напередъ складаемо сердечну подаку.

РОДИМЦѢ!

Одзываемъ ся нынѣ до васъ зъ горячою просьбою щобъ не забували на насъ,

але щобъ все громадно спѣшили подати намъ помѣщати руку въ нашей тяжкой працѣ, до котрой мы подняли ся не для якого матеріального зыску, але для добра и блага Американской Руси.

Отже вашимъ обовязкомъ яко русинѣвъ есть: подтримувати издаваня одинокой русской газеты тутъ на далекой чужинѣ.

Не будемо по заду другихъ народѣвъ, котрі днесъ въ своей родной мовѣ посядаютъ до двайцати и больше газетъ въ ихъ матерной мовѣ.

Якъ есть потребный воздухъ до житя, такъ есть потребна газета писана родною мовою щобъ мы жили рускимъ житемъ и о свое добро дбали!

Не оденъ може и скаже ей нащо менѣ тамъ газеты а зъ ней жадного хосна ни пожитку не буду мати!!

Мы скажемо противно и фактомъ докажемо о сколько доброго зробила „Свобода“ для русинѣвъ въ америцѣ одъ коли появила ся на сей божій свѣтъ.

Предметъ небуло жадной ознаки народного житя между русинами и никто незнавъ русинѣвъ, только насъ называли словами, унграми и греками. Але днесъ уже инакше.

Днесъ народъ взявъ ся до читаня книжокъ, купуе букварѣ, закладае читальнѣ.

Газета то само что церковный звѣстъ скликую народъ до божого храму на молитву, дае знати коли кто умре, розбивае хмары, дае знати якъ де горить. Такъ само и газета издавана въ родной мовѣ зываетъ русинѣвъ до громады, вказуе якъ мають поступати щобъ имъ добре вело ся, щобъ берегли ся одъ вынарождения и крѣпко стояли при своимъ.

Ну же теперь братя пишите до насъ все по „Свободу“!

УВАГА.

Одъ теперь будемо помѣщати на первой сторонѣ „Свободы“ такъ званый „Недѣльный Чтеніи“.

Тамъ знайде каждая побожна руска душа великій скаръбы духовной науки, потѣхи и осолоды для зболѣлого сеця. Особливо тій Недѣльни Чтенія принесутъ велику користь тѣмъ русинамъ що живутъ въ тыхъ мѣсцевостяхъ де ще нема русской церкви.

Урядъ парохіальный грк. кат. русской церкви въ Jersey City пошукую зъ Галичины церковного пѣвця, котрый бы могъ провадити руску школу, учить нотного свѣту. Пенсія крѣмъ доходу 30. дол. на мѣсяць.

Зголосити ся треба до о „редактора „Свободы“.

Svoboda Printing office.
247. Warren str.
Jessey City N Y.

ДУМА ПУСТЕЛЬНИКА.

Моя доля присудила менѣ стати въ противенство о всехъ моихъ братѣвъ вѣдалити ся вѣдлюдского товариства и зажити самотнымъ житіемъ. И я покоровъ ся своему жеребови, и самъ-на самъ вѣдлюдско-пустельникомъ коротаю дни!

И стало мое самотне жите порожне и пусте, и обгорнула душу глубока туга, и щобъ зберегти жите, забажало сердце дивного великого чутя, живущой полонени невгасающей любви!

Зрѣвши ся свѣту я обертую свой мысленный позоръ въ родну минувшость. Мене манила доля поколѣнь, що пройшли житеву путь на той земли, на котрой родивъ ся я.

Мое тепло спѣвчуте выкликають тихий могилы, въ котрыхъ спочили сѣ, що ихъ далекимъ потомкомъ зважася ся я, и здасть ся менѣ, що тѣ часы приближають ся до мене все больше и больше вѣкове вѣддаленіе цезае — минуле стае сучаснымъ родимъ, дорогимъ...

Хвала тобѣ, незнана доле! Выразно вѣдчувае сердце що въ се холодне жите зачинае проникати першый ясный теплый промѣнь недалекого душевного вѣдродження. Въ грудяхъ растетъ и мѣстѣ чуте, котре мене-сто-разъ на-

SVOBODA

(LIBERTY.)

Weekly Paper

The only Russian political paper in this Country and has a largest circulation through the United States and is an invaluable advertising medium.

Предплата річна2.00

До старого краю..... 2.50

Всѣ дописи и гроші про-
симъ высылати подъ адре-
сою:

To "Svoboda" Printing Office
247 Warren Str.
Jersey City, N. J.

Наша газета выходитъ що
тыждня въ С е р е д у.

ADVERTISING RATES:

One inch per annum...\$ 10.00

„ „Six months. „ 6.00

All money or money orders
should be addressed to:

„Svoboda" Printing Office
247 Warren Str.
Jersey City, N. J.

Entered at the post office at
Jersey City, N. J., as second
class mail matter.

нагороджуе за все досвѣд-
чене горе... Далека вѣдь су-
противности звычайной лю-
бви, не жадаючи нагороды
тиха але безконечна щира
припада сердца до живой мо-
гучой, хотий и не видимой
нестоти наповняе груди.

Бажаніе болоче справди-
ло ся, я познавъ — сумного
ангела рѣдной землѣ...

Моя смутна душа тужить
зъ тобою карпатскій боре!..

Вона голубить тебе въ ду-
мцѣ, карпатска княжа зе-
мле! Она знае твою жалѣ-
бну минувшость, твою тяж-
ку долю... Зломила тебебу-
ря подій и зробила изъ го-
рдой княгинѣ обдерту жеб-
рачку!.. И, иде далѣ, все
бѣльше бѣдне у твоей па-
мяти споминъ о колишнѣй
величи. Только якъ милій
казки изъ чарѣвныхъ краѣвъ
доходить до тебе не ясній
вѣсти о давній славі. Та ты
уже и забула тій золотій
часы, коли у твоихъ столи-
цахъ и мудрый Осмомисель
и хоробрый Левъ, окруженъ
военничими боярѣками сы-
нами, стерегли твои достатки
Ты забула ихъ бо жалъ и зга-
дувати! Минуло ся остави
ся могилы на поляхъ! Ты за-
була ихъ бо нѣ нащо не при-
дали ся вельможній князѣ
що не з-умѣли сичинти уди-
лку батьківскої спадщини!
Нѣ нащо не придали ся хо-
робрій полки, що при ли-
хій годинѣ не з-умѣли стати
у припадѣ рѣдной землѣ!..

Нѣ нащо не придали ся бо-
ярскій дѣти, що першй ки-
нули ся въ обѣими ворогамъ
глумливымъ! Нѣ на що не
придала ся та спорохнявѣла
княжа позолота, бо она не
спинала лихой доли, що на-
висла надъ княжою землею

И шли зъ того часу тѣи
безконечній вѣки, сирѣ и
безпросвѣтній якъ осѣнна
мрака; а кождый вѣкъ схо-
дивъ надъ тобою, княгине-
жебрачко, чорною тучию ни-
щачи остатки твоего добра..
Плямы неволи почали шир-
шатися на твоимъ бѣломъ тѣ-
лѣ; почала ты пристосову-
вати свою душу до жадавъ
поборника, що кожде стог-
нае изъ твоихъ зболѣлыхъ
грудей умѣвъ придумовати
посвитомъ канчука!.. Пять
вѣковъ калѣчило тебе — и
только твой добрый духъ
выбавивъ тебе и вернувъ
тобѣ почорнѣлы нивы, щобъ
на тыхъ знову зазолотило ся
широ руске жито — для га-
разду и славы руского на-
роду!...

ЩО ЧУВАТИ въ СТАРОМЪ

КРАЮ.

Г а л и ч и н а .

У насъ теперь почавъ ся
новый рухъ и новы обявы
руского національного жита.
У насъ тецерь майже у ко-
ждомъ селѣ есть читальня а
народъ горячо береть до про-
свѣты и до читанія книжокъ
бо занадто добре зрозумѣвъ:
що тільки народъ просвѣ-
щенный, свѣдомый своей ми-
нувшости и своего прикрого
теперѣшного положенія, мо-
же добитись лучшей долѣ и
зробити для себе почестне
мѣсце мѣжъ другими куль-
турными народами. И у насъ
въ Америцѣ, якъ почувша-
мо и доведѣуемо ся зъ сла-
вой „Свободы“ розвиллобъ
ся скорше народне почуте и
руске житѣ билобъ живымъ
здоровытъ пульсомъ, нако-
либъ не пошыванцѣ, пере-
кинчики и зрадники своего
народу, заслѣпленъ блес-
комъ доллара, не баламути-
ли народъ, здираючи зъ не-
го тяжко заробленный грошъ
для своей личной выгоды и
роскошу подѣ видомъ бо-
роненія вѣры, народности и
церкви, въ котру не вѣрять
и зъ котрой въ кулакъ смѣ-
ють ся! Идея самостоятель-
ности руского угнетеного на-
рода у насъ не замерла и
жива въ живыхъ грудяхъ.

Б у к о в и н а .

На дняхъ гостивъ на Бу-
ковинѣ добродѣй Грушев-
скій ц. к. профессоръ русской
исторіи на всеучилищѣ ль-
вовскомъ, который бувъ пе-
редъ профессоромъ киевского

университету. Своимъ по-
бутемъ на Буковинѣ вскрѣ-
пивъ д. Грушевскій вѣру въ
сердцахъ сыновъ зеленой Бу-
ковины, на лучшу будуч-
ность руского народа и що
Наша слава
Не вмере не поляже,
Не поляже а роскаже:
Що дѣялось въ свѣтѣ..
Чія кривда, чія правда
И чіи мы дѣти!

Его горячій патріотичный мо-
вы воодушевили всѣхъ и
протое не дивъ що всюда
такъ славно и величаво при-
нимали го буковинскій бра-
та, поклонники самостоя-
тельности мало-русского народа.

У г о р щ и н а .

Тутъ нема руского жита
лишень трупомъ чуты у на-
шой закарпатской Руси. Слѣ-
днесъ котрый зъ молодыхъ
священниковъ вышловшихъ
изъ семинаріи умѣе по рус-
ки читати, то велике чудо!
И такъ то наша Русь гинетъ
подъ гнетомъ внуковъ Ар-
пада!

Вашъ О. Х.

Колько уже збрано на
„Народный Дѣмъ“
въ
А м е р и ц ѣ ?

На се пытаніе одповѣда-
мо: дотеперъ пожертвовано
на тую народную институ-
цію 144. дол. и 33 центовъ.

Въ Редакціи „Свободы“ е
принопамятна книга, въ
котрой есть записане име-
но кождого пожертвованно-
го и сума яку кто давъ, о
чомъ може кождый невѣр-
ный Тома переконати ся.

Се подаемо до публичной
вѣдомости щобъ де-кто со-
бѣ не думавъ що се яке ша-
храйство або гумбутъ.

Отверто скажемо, же соромъ
та ганьба наша, накопи му-
симо повеличати ся такою
мизерною жебрачною. Гей,
гей бѣдный та отуманенный
русскій работнику въ Аме-
рицѣ! Кобъ ты знавъ якъ
хорошій винницѣ и поля по-
купили собѣ за твои гроши
тѣи, що днесъ не дали ані
цента на Рускій Народный
Дѣмъ! Слѣбъ русскій работ-
ники були тоті гроши дали
на тую цѣль, то бузабъ вѣ-
чна памятка и признака.

А днесъ на соромъ та гань-
бу руски эмигранты блука-
ють ся по Нью Йорку въ хо-
лодѣ и голодѣ не маючи
своего народного притуло-
виска, только на полиційной
стаціи не оденъ перележить
ночь подѣ лавкою и задо-
воленный кусникомъ хлѣба,
що му полицманъ купить!

Русскій работники!

Вы знаете добре яке то тяж-
ке та прикре положеніе на-
шого человека, коли приї-
де першій разъ до Америки
и не знае куда обернутися!
Вы знаете занадто добре якъ
то бѣднага неплачетъ ся и

кѣлько жмень зъ себе ушей
обгорне! Вамъ не треба о
томъ и повѣдати. Протое зъ
новымъ рокомъ постарайте
ся прислати пару центовъ
на „Народный Дѣмъ“, на
притулокъ нещасныхъ на-
шихъ русскихъ эмигрантовъ!
Чи то на всебѣлю, чи то на
крестинахъ — встань оденъ
або другій и промовъ за „На-
родный Дѣмъ“ и прося алы-
мужну Христа ради для бѣд-
ныхъ!

Погадайте собѣ що накопи-
вы ся забавляете, другі блу-
кають ся по незнамомъ ту-
мѣстѣ и ревне плачуть.

Майте Бога въ сердце!

Р ѳ к ѣ 1 8 9 5

Минувъ уже старый рѣкъ,
а на его мѣсце завитаваъ надъ
землею новый 1895. О ста-
ромъ говорятъ люде все зле
а надѣють ся що новый
годъ може буде лучший и
протое оденъ другому желасъ
щасливого нового року!

И мы зъ нашей стороны не
можемо сказати, щобъ ми-
нувшій рѣкъ бувъ добрымъ
для насъ. Онъ и зъ многими
предплатниками „Свободы“
зоставъ намъ довжный —
только лпшивъ намъ на зас-
тавъ „Надѣю“ же може стра-
чене вернетъ ся. О новомъ
рѣкъ не можемо сказати ще
ничо злого — только зъ по-
рожною кипенею зъ новымъ
мѣхомъ „надѣи“ думаемо
що сей рѣкъ буде лучший
одъ попередного. Але поки
що, желасмо зъ тымъ новымъ
рокомъ веѣмъ русскимъ ро-
ботникамъ въ Америцѣ и
ихъ родинамъ здоровья,
благословенія божого и по-
стоянной працѣ зъ подвыс-
шеною платнею!

Желасмо и молимъ Бога що
бы въ новомъ рѣкъ запана-
вала свята згода и братня
любовь мѣжъ Русинами!
Желасмо изъ души сердца
щобъ заблудшій сыны Руси,
котрі одреклісь ей въ ста-
рому краю а тутъ въ Аме-
рицѣ лишень баламутятъ
русскихъ работниковъ на сво-
ю личну користь, щобъ у-
же разъ спознали свой блудъ
щобъ покаались того на-
родного грѣха и стали подѣ
прапоръ „Народного Рус-
ского Союза въ Америцѣ“.

Въ томъ новомъ рѣкъ жел-
асмо веѣмъ русскимъ брат-
ствамъ хорошого розвою и
численного вступленія до
„Союза“!

Веѣмъ союзникамъ желасмо
здоровья и щастя такъ ду-
ховнымъ отцямъ якъ и ко-
ждому члену „Союза“!
Давъ бы Богъ, подати все-
го добра, щобъ американ-
скіи Русины веѣ перенили
ся тою правдою, котру про-
повѣдуе „Свобода“ и за ко-
тру бореть ся; давъ бы Хри-
стосъ Спаситель щобъ щезла
всяка вражда и непорозумѣ-
не мѣжъ нами а запитала

золотая згода, всебѣльна во-
ля, спосеніе нашихъ силъ пра-
цювати надъ просвѣтою, си-
мопознаемъ руского наро-
ду тутъ въ далекой чужинѣ!
Зъ новымъ годомъ просимо
Творца времени и вѣковъ,
щобъ пославъ своего обнові-
теля Духа нещаснымъ дѣ-
тямъ Великой Мученицѣ
Матери Руси и просвѣтивъ
ихъ разумъ до познанія свя-
той правды, щобъ розпа-
ливъ ихъ ледомъ байдужнос-
ти окутій сердца огнемъ свя-
той братной любви; щобъ
збудивъ спящихъ и ихъ во-
лю побудивъ до дѣла и пра-
цѣ надъ собою! Щобъ мы
були веѣ одной думки, од-
ного сердца и едиными уста-
ми сказали: эхъ! зложѣмъ
ся на „Народный Дѣмъ“ въ
Америцѣ!

Кѣлько то уже поійшло мар-
но руского гроша на користь
единицямъ, а на народную,
благотворную институцію
не ма цента! Давъ бы Богъ
щобъ въ семъ рѣкъ русскій
народъ зрозумѣвъ кому и
на що давати свой тяжко за-
працованный грошъ!

Давъ бы Богъ щобъ зъ по-
вымъ годомъ спознали на-
шій люди: що треба горну-
ти ся до „Союза“, що тре-
ба намъ постарати ся о „На-
родный Дѣмъ“, що треба и
намъ брати ся до сполученія
нашихъ силъ и одного до-
рогого прямувати до оза-
ченой меты: до поддвиженія
такъ морально якъ и мате-
риально руского народа въ
Америцѣ!

ЩО НОВОГО въ АМЕРИЦѢ

Капитоліумъ ньюйорского
штата.

Ньюйорскій штатъ славить
ся своимъ днесъ власнымъ
капитоліумомъ, котрый зос-
тавъ укѣнченый на дняхъ
въ головномъ мѣстѣ штата
Албани. Будова того капи-
толю взяла пять лѣтъ часу.
Кошта будовы выносятъ 21
миліонъ 468 тысячъ 336 дол
и 30 центовъ. Самі сходы,
котрі суть найкрасшій на
весь свѣтъ, стояли одинъ ми-
ліонъ долларѣвъ.

Вашингтонъ. Президентъ
Клевеландъ велѣвъ поста-
вити коло „бѣлого дому“,
коло своей резиденціи вар-
тову будку що есть перши-
ною въ Америцѣ; веселі
мешканцѣ американской
столицѣ смѣхомъ прозвали
сю будку: „клевеландска
крѣпость“.

Въ Клевеландѣ въ одномъ
польскомъ костелѣ правивъ
парохъ святу службу богу.
По причастію заразъ увавъ
мовъ бы неживий. Лѣкарѣ
сконстатовали же вѣно узле-
те при богослуженіи, було
змѣшане зъ трупною. Опѣс-
да оказало ся, що труп ин-
була вмѣшана до вина за
намовою другого польского
священника.

Пітсбургъ. Подчасъ минувшого стрейку въ Бродокъ, зоставъ бувъ забитий майнерскій инженеръ. Подозрѣніе пало на двоихъ нашихъ братовъ словаковъ, котрыхъ и засудили на доживоте до криминалу.

Помимо того же заявляли свою невинность и Бога за свѣдка вzywали, справедливость лючка була на тее за глуха. Але Богъ не опустивъ засудженыхъ и ихъ невинность вышла якъ олива на верхъ слѣдующимъ способомъ: При пятницѣ посварились два мадари и то були два пріятелѣ и оденъ збѣ злости виявивъ на другого що онъ есть убійцею инженера а не словаки. Невинно засужденый выйдуть на свободу а виноватъ понесетъ кару.

Весѣльный обрядъ у Мормонѣвъ.

Въ Америкѣ есть секта Мормонѣвъ, або праведниковъ послѣднихъ днѣвъ. Ся секта рожнить тя одъ другихъ тымъ, що каждый мормонъ може мати больше жѣнокъ. Обрядъ слюбный и весѣльный не бувъ знаный и до днесъ нѣкому, только правдивый мормонъ бувъ утаемниченый въ томъ дѣлѣ. Але одному репортерови одъ газетъ удалось теперь бути свѣдкомъ на мормонскихъ весѣляхъ и онъ все описавъ ось якъ: Молодой пришовши до мормоньского храму зъ своими наречеными, насампередъ змѣняють свои имена на библійни. На пр: называе ся John, то бере: Самуиль, а его нареченый берутъ собѣ имена: якъ котра хоче и пр. Ева, Юдитъ, Дебора. Коли уже змѣнили имена, тодѣ змѣняють свѣчку одѣжу, а вдвгають на себе довгу бѣлу сорочку. Тодѣ священникъ провозглашае присягу. По присязѣ їдутъ до раю, котрый знаходить ся въ серединѣ храма, де суть рожнородный цвѣты и одно дерево, на котромъ сидить оденъ мормонъ прибраный за чорта и намавляе молодыхъ жѣнокъ щобъ рвали оwoць зъ того дерева. Тѣмъ рвуть, їдять и кожда подае молодому мужови. Подчасъ сей церемоніи являеть ся старый мормонъ зъ мечомъ въ руцѣ и гонить геть новоженицъ зъ раю. Пзгнанный мужъ удасть ся тодѣ зъ своимъ жѣнками до одной комнаты, знаходячей ся въ одномъ боку храма, де жѣнки присягають собѣ жити вѣрно и въ згодѣ и не сварити ся. По томъ всѣмъ вертае молодой мормонъ зъ своимъ двома або трома жѣнами до дому троха заклопоченый бо не зна котра перше зъ нихъ почне его грязити.

Де у кого сила?

Конѣ мають ю въ ногахъ,
У рогахъ оленѣ.
Кангуры у хвостахъ,
Чоловѣкъ въ кишентѣ.

Телеграфічны звѣстки.

Парижъ, 20. дек.

Капитанъ французской арміи Драйфусъ жидъ, зоставъ деградованый и осужденый на доживотный арештъ за те, що спровадъ тайный планы генерального штабу другимъ державамъ.

С-ть Петербургъ, 2 ян.

Царь Николай II. тѣшитъ ся великою популярностію и вездѣ запроваджуе ладъ въ либеральномъ напрямку. Міністеръ Гіерсъ заграничныхъ дѣлъ, котрый недавно бувъ заслабъ, лежить умеравшій. На его мѣсце мае бути назначеный князь Лобановъ.

Цариградъ, 2 ян.

Турецке войско въ страшный способъ вымордувало 15 тысячъ ормянъ. Товсінь баша, губернаторъ зъ Битласъ подѣ котрого проводомъ мордували турки невинныхъ ормянъ, зоставъ забитый черезъ одного ормянца, котрый оподѣл и самъ себе убивъ.

С-ть Петербургъ.

Міністеръ желѣзныхъ дорогъ и сообщеній Кривошаймъ зоставъ усуненый зъ своего чину за надужите власти и за малверзаніи.

Лондонъ, 3. ян.

На дняхъ бувъ дорученый царю до подтвержденія выказъ тыхъ офицерѣвъ, котри черезъ свое добре провадження мали бути перенесены во высшій чинъ. На выказѣ була и рубрика въ котрой було означено вѣкъ и вѣроисповѣдане каждого. Царъ взявъ и перекресливъ тую рубрику де було означено „вѣроисповѣданіе“ — додавши одъ себе тую увагу: „така справа мене ничъ не обходить.“

Въ Варшавѣ по указу царя вольно польскимъ купцамъ мати вывѣски съ польскими надписами. Въ губерніяхъ: волынской, подольской и кіевской въ силу розпорядження царя заказано робити трудности урядникамъ до осягнення мѣсяца за для рожницъ вѣроисповѣданія.

Лондонъ, 3. ян.

Зъ Тіенъ Тоінь надійшла депеша, посли котрой япаньска армія дуже терпѣть черезъ зимно и що хиньске войско подѣ проводомъ своего нового начальника генерала Сунгъ, набирае одваги и хоробрости не такъ скоро датиъ япанчикамъ.

Нью Йоркъ, 4. ян.

Наспѣвъ тутъ телеграмъ зъ Montevideo, де доношуетъ що бувшій президентъ бразилійской республики Peixoto умеръ.

Лондонъ, 3. Ян.

Подчасъ страшной бурѣ, яка лютилась въ остатныхъ дняхъ на побережу Англіи, 322 рыбаковъ утратило жите

Вѣдень, 4. Ян.

Оденъ докторъ вѣденскій вынайшовъ средство противъ дифтерітисъ и зачали се средство уживати въ Триестѣ и въ Черновцахъ, де оказалось что черезъ уживане того лѣкарства выпадки смерти на дифтерітисъ дуже а дуже зменьшили ся.

Римъ 4 Ян.

Въ Калабріи далось чути на дняхъ сильне землетрясеніе.

Саратовъ, 15 Дек.

Тутъ померъ лейтенантъ Николай Савинъ, котрый мавъ 125. роковъ и бравъ участь въ наполеоньской войнѣ.

Подѣ хиньскимъ муромъ.

Посля послѣднихъ вѣдомостей мало прійти до кровавой борьбы мѣжъ Япанцами и Хиньчиками уже недалеко самого мѣста Пекинъ. Хиньчики дуже хоробро били ся але все таки побѣда по сторонѣ Япанчиковъ.

Король Кореи, за котру днесъ бють ся Хины и Япанія, зоставъ забитый. Недавно прогласивъ независимость Кореи.

Головный касіеръ штата полудневой Дакоты промарнувавши 355 тысячъ громадского гроша, утѣкъ.

ДО ЗЕМЛЯКОВЪ.

Высокоповажанный добродѣй Юліанъ Насальскій ц. к. профессоръ гимназіи въ Коломый и редакторъ „Бібліотеки для русской молодежи“ приславъ на руки Редакціи „Свободы“ зъ прошеніемъ роздати помѣжъ нашихъ земляковъ слѣдующе „Запрошене“ до предплаты на „Бібліотеку для русской молодежи.“ Мы поручаемо нашимъ землякамъ собѣ тую бібліотеку запрепнуеровати и стоить она на рокъ лише 60 центѣвъ амер.

Редакція.

Зъ русскихъ Осадѣ.

Джерсі Сіті. Добродѣй Іванъ Адамчакъ замовивъ у г. Дымета у Львовѣ три образы за сто злр. для тугейшій церкви. Славно!

Такожъ Василь Чухта замовивъ фелонъ за сто злр. такожъ для церкви въ Джерсі Сіті. Милосла лѣта!

ЩИРА ПРАВДА.

Обраховали мы ся зъ старымъ рокомъ и оказалось что ще маемо довгу за газетѣ. Помимо того что редакторъ не бере ані центъ за свою мозолу, то ще мусѣвъ до теперь доклаидати по кольканыцять долларѣвъ що мѣсяця. Богъ и люде знаютъ что газета на дальше выходити не може сли де-якимъ то чудомъ божимъ не зняйдесть у нашихъ земляковъ больше патриотизму подперати хоть одну руску газету одъ упадку. Протое звертаемъ ся до честныхъ русскихъ братствъ и поодинокихъ нашихъ щирыхъ земляковъ щобъ прійшли намъ въ помѣчь тымъ, наколибъ каждый братъ мѣгъ-бы замовити собѣ „Свободу.“ Мы кажемо отверто что наколи не будемо мати до троухъ тыждей 500 предплатниковъ заплатившихъ зъ горы, тодѣ будемъ змушенъ перестати зъ выдаваемъ газеты а гроши звернуть ся назадъ т. е. що пописывали на сей рокъ. Вѣда редактору наколи не може зецера заплатити!

Якъ буде vederemo.

Дня 1. януара л. с. р. одбуло ся посвящене русской гр. кат. церкви въ Філадельфіи.

Сими днями одбуло ся торжественне посвященіе троухъ дзвонѣвъ до русской гр. кат. церкви въ Газлетонѣ.

Якъ ходять вѣсти: угорско-русскій священникъ зъ Шенадору, зъ Маганон Сіті зъ Гринпойнтъ зъ Скрантону зѣстали одкликаны угорскимъ епископомъ мукачевской епархіи домѣвъ. Дня 7 Фебруара буде мати братство св. Апостолѣвъ Петра и Павла въ Ансоніи Коии. Першій Рускій балъ и запрошуе всѣхъ Русинѣвъ мешкающихъ въ Ансоніи и на околици.

УВАГА.

Зъ самъ новымъ рокомъ постановилисьмо не бавити ся больше въ личну политику зъ нѣкимъ, лишень дбати о просвѣту русского народа въ Америкѣ и подавати му до читанія все те, что го може зробити разумнѣйшимъ, шляхетнѣйшимъ и образованнѣйшимъ. Протое просимо всѣхъ Русинѣвъ подати намъ свою помѣчь, щобъ мы могли досягнути означену мету.

Релакція.

Се остатне число тымъ, котрий непрійняли гроши за газету, посылати газету, мы не буд.

БАБСКЕ СВЯТО.

Въ краю Кореи, за котру власне теперь только хиньской и япаньской крови пролялось, есть такий обычай, что женщина немае власного имени, только звать: дочка того а того, жена того. Станъ женщины въ томъ краю есть ще невольничій. На коли мужъ умре то вдовица не може уже другій разъ выйти за мужъ только такъ позостае ажъ до смерти и дуже мерзенне веде жите. Лишень разъ въ рокъ мають тѣ несчастны оденъ такий день, въ котромъ троха забавлять ся и свою журбу лихо забувають и той день называесть ся „бабскимъ святомъ.“ Самъ король пріймае всѣхъ старыхъ бабъ до себе, дае имъ подарунки До каждого дому мають тодѣ вольный приступъ, де ихъ гостять и дають ѣсти, пити доволѣ. Въ той день вольно всѣмъ бабамъ вдовицамъ бути пьяными.

Пророкъ.

Пророки старого завѣта майже всѣ понесли мученическую смерть за правду. Нынѣ бють и проклинають новыхъ пророковъ правды, волѣ и добра. И тѣ, про котрыхъ долю и свободу страдати муситъ нынѣшній пророкъ, проклинають въ своей слѣпотѣ за те, что ихъ будить зозну рабства и кличе ихъ до нового, лучшого чоловічого жита.

Днесъ люде не любятъ правды, только ложъ и обману. Днесъ посвящене ся для добра загаду звать дурачествомъ и пустою химерою. Днесъ личный интереса и выгоды колька одиниць въ громадѣ, есть началомъ премудрости. Кто нынѣ дбае только о себе и зъ брата пне кровь, зветъ ся честнымъ чоловікомъ. Нынѣ правда закована, а людовъ ближняго лишень пусте пня безъ всякого значенія въ устахъ самолюбѣвъ.

ОКУЛЯВЪЛА ДИТИНА.

Ну Ивасю встанъ просто на ноги та не падай разъ вразъ — говорила мати убиваючи дитину зъ рана. Дитина що лише хоче встати та все бух! — Ей Господи! скоро по лѣкаря, дитина окулявѣла. Приходить докторъ, оглядае и каже: дитина не буде могла уже больше ходити. Мати въ плачь, — докторъ и каже ще разъ: ану встанъ Ивасю! Дитина що встане, то знову бух.. По хвилѣ докторъ оббавивши злого лучше, закрывъши гнѣвно: Та до бѣса! Якъ може дитина встати, наколи обѣ ноги въ одной нагавницѣ!.

СВОБОДА

(LIBERTY.)

Weekly Paper

The only Russian political paper in this Country and has a largest circulation through the United States and is an invaluable advertising medium.

Предплата: годична 2.00
До старого краю 2.50

Всѣ дописи и гроші про-
симъ высылати подъ адре-
сомъ:

To "Svoboda" Printing Office
247 Warren Str.
Jersey City, N. J.

Наша газета выходитъ по
вторнику въ С е р е д у.

ADVERTISING RATES:
One inch per annum...\$ 10.00
„ „Six months. „ 6.00

All money or money orders
should be addressed to:
„Svoboda" Printing Office
247 Warren Str.
Jersey City, N. J.

Entered at the post office at
Jersey City, N. J., as second
class mail matter.

ВЪСТІ

Зъ нашихъ Отчинъ.

Дня 16. сего мѣсяца, вѣ-
дѣно у Львовѣ перше въ-
че русскихъ галицкихъ ради-
каловъ на котрыхъ по-
сле справоздана тамтешнихъ
дневниковъ явилось до 200
особъ, переважно селянъ зъ
околицъ: Коломыи, Сняти-
на, Тернополя, Самбора, и
зъ подъ Львова. По залаго-
женню справъ, котры были
тодѣ на порядку дневномъ
завязалось на томъ вѣчу по-
ве радикальне товариство
„Поступъ“ до котораго впи-
сало ся до 100. членовъ, а
половою сего товариства,
выбрано д. Павлика.

Панъ, Омеліанъ Поповичъ,
ц. к. инспекторъ Кимань-
ского повѣта, зоставъ пок-
ликаный розпорядженіемъ
ц. к. министерства просвѣты
до службы при ц. к. школь-
ной краевой Радѣ въ Чер-
новцахъ и поручено ему ин-
спекцію всѣхъ русскихъ
школъ на Буковинѣ.

У Львовѣ померъ рускій
каноникъ митратъ о. Мих.
Синявский, который буръ

своего часу и рускимъ пос-
ломъ до думы державной въ
Вѣднѣ де прославивъ ся
тымъ, що за цѣлый часъ сво-
го посольства анѣ разу не
забравъ голоса, но все мов-
чавъ якъ и теперъ по сме-
рти мовчить.

ТЕМНОТА. СЕРЕДЪ НАРОДА.

На мазурахъ въ селѣ Цы-
ганы въ тарнобжескомъ по-
вѣтѣ занедужало шестеро
людей на тифъ. Господаръ
замѣсьць спровадити лѣкаря,
спровадивъ ворожку зъ су-
сѣдного села, и она кади-
ломъ зъ гошника заговорю-
вала хоробу, за се казла со-
бѣ заплотити 8. зр. а кромѣ
того забрала всякой всячи-
ны за 12. зр. У сего госпо-
даря впала той ночи коро-
ва. Отже ворожка вмовила
въ людей, що то черезъ ей
зашептуване хороба перей-
шла зъ людей въ корову.
А темны люде и повѣрили

Уже разъ розказувались
мо, якъ въ селѣ Прусю въ
равескомъ повѣтѣ одна жѣн-
ка змовила ся зъ двома жи-
дами, чтобы убити ей чоло-
вѣка. Отже въ остатныхъ
дняхъ падолиста скончивъ
ся въ той справѣ карный
процессъ передъ судомъ при-
сяжныхъ у Львовѣ. При
розправѣ судовой показало
ся что жѣнка парашка ще
перше за намовою жида Ай-
зика Есига, хотѣла своего
чоловѣка отронти и Есигъ
въ той цѣли куповавъ віт-
ріолу водъ котлярчука жи-
да Тойфа, але тотъ отруа
показала ся за слаба.
Тогды жида звабили Пара-
щиного чоловѣка Ивана Гна-
па до корчмы, тамъ убивъ
его Пинкесъ Манъ, глухонѣ-
мый тестъ Есига, а вѣдтакъ
оба жида выволѣкли тру-
па на желѣзницю и положи-
ли на пины. Зъ разу пада-
ло деяке подозрѣне такоже
на наймита, коханка Пара-
шки, Юрка Несторяка, що
и вѣдъ бувъ въ Парашку
въ змовѣ, але опѣсля пока-
зало ся, що вѣдъ ничого не
знавъ о убійствѣ. Судъ за-
судивъ Парашку и Есига
тай и его тестя на смерть а
котлярчука на 15 мѣсяцъвъ
тяжкой вѣзницѣ.

ПОМАГАЙ БОГЪ!

Навѣрно знаемо, що у Ль-
вовѣ щиръ рускій патриотъ
постановили заложити „рус-
кій галицкій политичный
клубъ“, котрого задачею бу-
де домагати ся конституцій
для Русиновъ въ Галичинѣ
не лишень на паперѣ, але
въ дѣйности и de facto.

„Галицкій рускій политич-
ный клубъ“ буде старати ся
взнести ся понадъ партіи,
котры въ очахъ Клуба суть
згубою для Галицкой Руси
и дѣлають наше народне жи-
тѣ смердячою калужою въ
вѣчномъ застою невыходной

путаннины бажанъ и пляновъ
по большой части личныхъ
интересовъ а не загалу.

ВОВКИ.

Вовки появили ся на ру-
муньской границѣ подѣ Ми-
галеними и жерли кушца
Якова Влєра зъ жѣнкою,
котры йшли на весѣля до не-
далекого села.

На другій день зъ двоухъ о-
собъ найдено только останки
костей, шершту одежу и
перстенѣ, годинникъ зъ лан-
цухомъ и брошку.

Новый гроши.

Въ министерствѣ скарбу
у Вѣднѣ одбули ся сими
днями нарады, яки гроши
и въ якѣй скѣлкости мають
бути выбиты въ 1895 роцѣ.

Отже ухвалено, що въ зга-
даномъ роцѣ буде выбитыхъ
100 мильонѣвъ золотыхъ ко-
ронъ на рахунокъ державы.
20 мильонѣвъ золотыхъ ко-
ронъ на рахунокъ приват-
ныхъ особъ (розумѣть ся
жидовъ). 15 мильонѣвъ срѣ-
бныхъ коронъ на рахунокъ
державы, 14, 556. 200. ко-
ронъ въ никлевой монетѣ и
одинъ мильонъ коронъ въ мо-
нетѣ бронзовой.

Кромѣ того будутъ выби-
вати ся дукаты и талеры
Левантійскій.

Новый способъ

Лично подумъ, жолудко-
выхъ вынайшовъ швейцар-
скій ученый Рауль Пинтетъ,
що мае лабораторію въ Бер-
линѣ. Той опосѣбъ называе-
ся фринг-терагія. Основуе
ся на ужитю дуже низкой
температуры на людске тѣло.
Вѣдъ робивъ такы досвѣды
Добре нагодованѣхъ псовъ
спускавъ въ такую яму, въ
котрой было зимно одъ — 65
до 100 степенѣвъ. Щобы пси
не померзли, завивавъ ихъ
грубою фланелею, отже зим-
но зъ верха имъ не шкоди-
ло але за то, хочъ якъ были
наѣдженъ то сей часъ зго-
лоднѣли якъ ихъ вытягну-
ли зъ ямы. Самъ Пинтетъ те-
рѣвъ довгій дѣта на такъ
звану диетепсию, то зна-
чить, немѣлъ майже нѣчого
ѣсти. Отже що выпробовавъ
на псахъ, спробовавъ вѣдъ
такъ на собѣ. Дня 23. Лю-
того 1894. убравшись доб-
ре, казавъ себе спустити въ
такую керницю, де бувъ шу-
тливый морозъ ажъ до 100 сте-
пенѣвъ, побувъ тамъ десять
минутъ и казавъ себе вытя-
гати. Вже въ керницѣ по-
чувъ дѣйстно собачій голодъ
и коли его вытягнули зъвъ
порядне снѣдане. Таку про-
бу зробивъ 8 разѣвъ, за кож-
дымъ разомъ бувъ по 10 ми-
нутъ въ такомъ морозѣ и
вылѣчивъ ся зъ слабости жо-
лудковъ.

Въ Австрій, Италіи такіи
впали снѣги, що всяка ко-
мунікація на колясахъ есть
перервана. Въ Медіоланѣ у-
павъ снѣгъ по першій на-
верхъ.

Непотрѣбна гречность.

Купивъ Иванъ Матвѣеви
Квартирку горѣвки.
Таки тов чоповон
Чи не шабасѣвки.
Выпивъ Матвѣй тай крехоче
Каже: „жиде Юдко
Дай по ще намъ по квартирѣ
Пабасѣвки хутко
Бо то гречность вымагасъ
Кумови вѣддати.
И почали по квартирѣ
Шумѣвку спивати.
Нѣ той сего нѣ сей того
Не мѣгъ перемогчи
Оба пили все зъ гречности
До темной ночи.

Якъ до дому повертали
Кожухи змочили,
По болотѣ все падали
Бо зъ гречности пили.
Ой та гречность не одного
Вывела изъ хлѣба,
Зъ господара перевела
На жєбрака дѣда.

Отъ кумъ Иванъ Матвѣеви
Скарживъ ся вже рано:
„Нудить мене и голова
Болить щось поганѣ“.

Матвѣй каже: „И мене щось
Коло сердца нудить,
А все прото, що чоловѣкъ
Черезъ гречность блудить“.

Д. Трєтакъ.

ЗАБАВНЕ.

Чоловѣколюбце.

Робѣтникъ: „Прошу пана
ледовня уже повна а ще зѣс-
тало ся кѣлька фѣръ леду
на подвѣрѣ и незнатя що
зъ нимъ зрѣбити?“
Властитель бровару:
„роздай бѣднымъ людямъ, бо
днесь тяжкы часы“!

Въ судѣ.

— Судія до обжалованого:
неможу поняти якъ вы мо-
жете ще и тутъ смѣяти ся,
наколи васъ ось оскаржу-
ють о шахрайство и злодѣй-
ство.“
— Обжалованый: „я зъ того
смѣю ся же собѣ пригадавъ
що межъ мною а вами мала
рѣжниця, котра полягае на
томъ, що мене вже запали
а васъ ще нѣ“!

ПІЯКЕ ПОКАЯНІЕ.

Пойшовъ Иванъ на однусть
Хтѣвъ высповѣдатись
Але дуже глѣтно було,
Вѣдъ не мѣгъ допхатись...
Зажуривъ ся бѣдачико:
Що менѣ почати?
Пойду — каже — до шинквасу.
Троха одпочати.
Сѣвъ за столомъ та мѣркуе:
Що робити маю?
Личе менѣ сповѣдатись
Я пе не вимираю!
Давай жиде оковити!
Що кому до того? —
Знайшли его на другій день
Въ ровѣ не живого.

ПОДЯКА.

Г. Теодоръ Цѣслякъ зъ Jersey
City радный и касієръ Джер-
зисѣйской церкви, спрова-
дивъ зѣ Львова одъ д. Ды-
мета хороніи шлюбной вѣн-
цѣ за суму 80 коронъ а. в.
Спаси-Богу.

А М Е Р И К А Н Ъ С К И ВѢДОМОСТИ.

Въ Броклинѣ заштрайко-
вали всѣ кондукторы одѣ
электричныхъ каръ. Теперъ
по цѣломъ мѣстѣ анѣ одной
электричной кары не уви-
дишь. Мѣжъ страйкуючими
а полиціанами прійшло бу-
до до кєравой борьбы. Бо-
гато каръ поломано, шинны
поперевертано. Страйкеры
грозять; на помѣчь полиціи
покликано войско.

Cincinnati 20 Янв. зъ од-
тамы доносятъ о великой ка-
тастрофѣ, яка мѣсце
на рѣцѣ Огаіію.

Пароходъ „State of Wis-
consin“ затопивъ ся и 40.
пасажировъ згинуло.

Минувшю року въ колѣ-
кохъ мѣсяцяхъ выѣхало зъ
Америку до Европы сто ты-
сячъ робѣтниківъ задля бра-
ку працѣ.

Велика радѣсть для салѣ-
онистѣвъ мѣста New-York зъ
той причины же буде воль-
но продавати пиво въ недѣ-
лю. Маюръ мѣста есть за
тымъ.

Жєнщина все причиною.

Въ мѣстѣ Парасъ въ Мек-
сикѣ дня 10 Янв. с. р. вѣд-
бувъ ся поединокъ мѣжъ
двома римско-католическими
священниками. о. Бріонесъ
згинувъ въ поединку, а о.
Флорія зѣставъ смертельно
раненый. Причина поедин-
ку була одна жєнщина, до
котрой оба духовныи отцѣбу-
ли залюбленъ по уха.

Поединокъ на сокиры.

Се дѣялось въ New-York.
Нѣкій Фарель и Крофтъ по-
сварившись мѣжъ собою, вы-
дали собѣ поединокъ бити
ся сокирами.
Конецъ праздника бувъ такій
Фаррель лежитъ у шпиталю
зъ розсѣченою головою на
смертельной постели, а Кро-
фтъ зъ одитымъ ухомъ подѣ
белемъ на пять тысящъ дл.

New-York. Майже цѣла за-
лога войскова дѣстала на-
казъ бути на поготовѣ до
борбы зъ страйкерами въ
Броклинѣ. Въ Віліамсбургѣ
прійшло до першого атакѣ
мѣжъ войскомъ а штрайке-
рами. Войки зъ голыми ба-
гетами кидались мѣжъ стра-
йкерѣвъ, котры сывали ка-
жѣнями якъ градъ.

Страшна експлозія.

Butte, Ind. 16 Ян. Недале-
ко Montana R. R. була така
буда въ котрой було зложе-
но 20 тонѣвъ пороху.

Наразъ нѣчною порою вы-
бухае зъ страшнымъ гукомъ
несе смерть и нащєня. Со-
рокъ особъ забитыхъ а сто
раненыхъ.

ПРИСЫЛАЙТЕ ПРЕДПЛА-
ТУ за „СВОБОДУ“.